

Gratifikation

Ja, jag! vi kan kalla mig Snälla-Niila för enkelhetens skull, lider av ett underskott på fysisk stimulans och min familjs medlemmar promenerar rakt ut ur och in i min integritetssfär på en halvmeter, som de passar dem, men de rör aldrig vid mig.

Ja, jag lyssnar och hör att man nuförtiden lägger plast mellan jord och grund; jag hör att Moseksen-Mari lider av en galopperande tuberkelinfektion; begriper att Kellon-Pieta hade blod på sin släde; att Junttin-Filus ska bli symaskinsagent; att Roben-Levi assisterat vaktmästaren på Rynells Manufaktur i Lysekil; att hon Märta vattnade hästar i Åsa medan hennes älskade Gösta från Kauppinen plockade betor i Frösakull.

Ja, jag lider av att inte ha fått en syl i vädret; och när jag väl började tala, alldeles innan jag flyttade hemifrån, talade jag för döva öron. Jag äter kakor istället.

Ja, jag vandrar med dinglande händer mellan en som går till sopphögen, en annan som vispar i mjölk, en tredje som skruvar på en radio, en fjärde som står vid kylskåpet för att måtta upp fett; en femte som skriker om när Ulla Sallert kom rusande mot henne på Vasagatan.

Den femte tittar jag på, studerar hennes läppars rörelser. När hon snuddade min armbåge såg jag en stund på stället hon vidrörde. Hon spratt till då jag sträckte mig efter saltet.

Ja, jag säger att jag trivs jättebra i det där jobbet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten